

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 022073 18 Uvp
Banjaluka, 19.11.2020. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Strahinje Ćurkovića, predsjednika vijeća, Božane Vulić i Edine Čupeljić, članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Maje Savić, u upravnom sporu po tužbi N. B. iz B., (u daljem tekstu tužilac), protiv rješenja broj ... od 14.12.2017. godine tužene Uprave, u predmetu provođenja sudske odluke, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 022073 18 U od 03.09.2018. godine, u sjednici održanoj dana 19.11.2020. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijena je tužba protiv označenog akta tužene kojim je odbijena žalba protiv rješenja Uprave, Područna jedinica S. (u daljem tekstu PJ S.) broj ... (Dn-323/16) od 07.07.2017. godine, a kojim zaključkom prvostepeni organ ne priznaje svojstvo stranke H. S. B. koju zastupa sin N. B., a u predmetu provođenja presude Višeg privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 Ps 079998 15 Pž 3 od 25.03.2016. godine, te rješenja o ispravci presude od 28.06.2016. godine u zk ul broj 1 k.o. B. i zk ul broj 5 k.o. D. P.

Odbijanje tužbe sud je obrazložio prihvatanjem stava tužene da podnošenje zahtjeva za uspostavu ranijeg vlasničko-pravnog odnosa na označenoj nepokretnosti, nije od uticaja na provođenje odluke suda, jer H. S. B., koju u tom postupku zastupa N. B., nije dokazala da u tom postupku ima svojstvo stranke, niti da ima pravni interes za učešće u tom postupku, a i da jeste, takva činjenica ne bi imala uticaj na pravosnažnu sudsku odluku podobnu za uknjižbu, niti bi takva činjenica u tom postupku mogla dovesti do drugačije odluke organa koji postupa po izvršnim naslovima, pa kako se radi i o posebnom postupku koji se provodi u smislu člana 42 Zakona o zemljišnim knjigama („Službeni glasnik Republike Srpske” broj 67/03, 66/04, 109/05 i 119/08), a koji je tzv. skraćeni postupak, to je pravilno tužena zaključila da nisu ispunjeni uslovi iz člana 127 Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 13/02, 87/07 i 50/10, u daljem tekstu ZOUP) da se prizna H. S. B. svojstvo stranke u upravnoj stvari broj Dn-170/16, provođenja naprijed označenih sudskih odluka u zemljišno-knjižnu evidenciju.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te odluke (u tekstu zahtjev), tužilac pobija njenu pravilnost zbog povrede pravila postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, uz obrazloženje da je nejasno kako je u sudskom postupku priznato svojstvo umješača, a sada se prema osporenoj odluci ne priznaje svojstvo zainteresovanog lica iako se radi o istom

zemljištu, da je podnesen zahtjev za učešće kao zainteresovanog lica u predmetu DN-170/16 u kojem se sprovodi sudska odluka i upis A. u zemljišne knjige, a ne pod brojem DN-323/16, pod kojim je odlučio upravni organ, da nije dobio odluku po zahtjevu koji je dostavljen u DN-170/16, da je pravilno bilo da prvostepeni sud, kao ranijoj vlasnici, utvrdi da su ispunjeni svi uslovi za poništenje osporenog akta iz člana 10 Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 u daljem tekstu ZUS). Predlaže da se zahtjev uvaži, pobijana presuda ukine i predmet vrati sudu na ponovni postupak.

U odgovoru na zahtjev tužena je ostala kod razloga sadržanih u obrazloženju osporenog akta.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev, pobijanu presudu i cjelokupne spise predmetne upravne stvari, na osnovu odredbe člana 39 ZUS, odlučeno je kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Prema stanju spisa proizilazi da je tužilac, kao punomoćnik H. S. B., dana 07.07.2016. godine podnio zahtjev za njeno učešće u svojstvu zainteresovanog lica, u postupku provođenja presude Višeg privrednog suda u Banjaluci podnosioca zahtjeva A. d.o.o. B. u predmetu broj DN-170/16. Odlučujući o tom zahtjevu, prvostepeni organ je utvrdio da nisu ispunjeni uslovi da se udovolji zahtjevu i zaključkom dozvoli učešće u postupku kao stranci shodno članu 127 ZOUP, uz obrazloženje da podnosilac zahtjeva nije dokazala da je u vrijeme podnošenja zahtjeva bila upisana u zemljišnu knjigu kao nosilac prava vlasništva, niti nosilac drugog stvarnog prava koje ima u vidu član 41 Zakona o zemljišnim knjigama. Žalba izjavljena protiv ovog zaključka je odbijena osporenim aktom tužene, uz obrazloženje da je prvostepeni organ odluku donio pravilnom primjenom člana 127 ZOUP, da je prema članu 38 ZOUP stranka lice po čijem je zahtjevu pokrenut postupak ili protiv koje se vodi postupak ili koja radi zaštite svojih prava i pravnih interesa ima pravo učestvovati u postupku. U konkretnom slučaju, a prema sudskoj odluci, stranke su A. doo B. i Republika Srpska, pa kako podnosilac zahtjeva H. S. B. nije dostavila dokaz, odnosno ispravu kojom polaže pravo na predmetnim nekretninama, to nije dokazala ni postojanje pravnog interesa za učešće u postupku provođenja te presude u zemljišnoj knjizi. H. S. B. ne može biti stranka u predmetu DN-170/16, jer ne ispunjava uslove iz člana 38 ZOUP, iz tog razloga što se primjena materijalnog propisa, člana 41 i 42 Zakona o zemljišnim knjigama, ne tiče imenovanog lica, slijedom čega i ne može u skraćenom upravnom postupku provođenja presude u zemljišnoj knjizi ostvariti neko svoje pravo niti zaštititi neki svoj interes. Činjenica da je podnosilac zahtjeva podnijela zahtjev za uspostavu ranijeg vlasničkog prava na predmetnim nekretninama nije od uticaja na rješavanje predmetne upravne stvari, s obzirom na to da je taj postupak poseban postupak koji se ne vodi kod zemljišno-knjižne kancelarije. Osporenom odlukom odbijena je tužba tužioca podnesena protiv ove odluke tužene.

Status umješača u sudskom postupku, a koji je okončan presudom koja je predmet provođenja kod prvostepenog organa, nije od uticaja na provođenje sudske odluke u zemljišnim knjigama. Ovo stoga što se promjena prava vlasništva na nekretninama u zemljišnim knjigama vrši na osnovu zahtjeva, a uz zahtjev je u smislu člana 3 Zakona o zemljišnim knjigama potrebno priložiti i dokaznu dokumentaciju na kojoj se temelji zahtjev. U konkretnom slučaju to je pravosnažna sudska odluka kojom je naloženo tuženoj da trpi promjenu prava vlasništva u korist tužioca (A. doo B.). Umješač nije stranka u parničnom postupku, pa se tako ni sudskom odlukom ne mogu ustanoviti bilo kakva prava u njegovu korist. Zemljišno-knjižni referent je dužan da provede odluku onako kako glasi njena izreka, tako da H. S. B., koju zastupa tužilac, ni kao umješač, a ni kao zainteresovano lice, nije u mogućnosti da mijenja izreku sudske odluke

koju je dužan zemljišnoknjižni referent da provede u zemljišnoj knjizi na način kako ona glasi, niti na to utiče činjenica da je podnesen zahtjev za uspostavu ranijeg vlasničko pravnog odnosa, pa da bi na osnovu toga postojao pravni interes za učešće u postupku provođenja pravosnažne sudske odluke u zemljišnoj knjizi.

Činjenica da je prvostepeni organ zahtjev za učešće u svojstvu zainteresovanog lica ponovo zaveo pod broj DN-323/16, ne ide na štetu tužioca kako to tvrdi u zahtjevu, jer je iz odluke prvostepenog i drugostepenog organa vidljivo da se ne priznaje svojstvo stranke u upravnoj stvari DN-170/16 po zahtjevu d.o.o. A. za upis prava svojine u zemljišne knjige, a na koji predmet upravo upućuju činjenični navodi tužbe.

Suprotno tvrdnji podnosioca zahtjeva, sud nije mogao prilikom odlučivanja o tužbi da utvrdi da je tužilac raniji vlasnik, jer tužilac nije dostavio dokaz o takvom svojstvu, niti bi takva činjenica imala uticaj na provođenje pravosnažne sudske odluke u zemljišnoj knjizi u smislu odredbi Zakona o zemljišnim knjigama, kako eventualno za tužioca, tako ni za H. S. B.

Treba napomenuti da je H. S. B. podnosilac zahtjeva za učešće u postupku kao zainteresovano lice, a ne tužilac (on je samo punomoćnik). Iz tih razloga tužena je žalbu tužioca N. B. trebala odbaciti kao izjavljenu od neovlaštenog lica, s obzirom na to da je N. B. punomoćnik H. S. B., a koja je tražila da joj se prizna svojstvo uzgredne stranke u tom postupku. Kako je prvostepenim zaključkom pravilno odlučeno da se ne prizna svojstvo stranke H. S. B., to ni odbijanje tužbe od strane nižestepenog suda nije takve prirode koje bi vodilo ukidanju presude, s obzirom na to da u okolnostima konkretnog slučaja odbacivanje tužbe ima iste pravne posljedice za tužioca kao i odbijanje tužbe.

Kako navodima tužbe tužilac nije ostvario razloge za poništenje osporenog akta tužene iz člana 10 ZUS, kako razlozi zahtjeva nisu doveli u sumnju osporenu odluku suda u smislu člana 35 stav 2 istog zakona, to je zahtjev tužioca na osnovu člana 40 stav 1 ZUS odbijen.

Zapisničar
Maja Savić

Predsjednik vijeća
Strahinja Ćurković

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić